

VIIKONVAIHDE

SIMONKADULLA

Politiikan puudelit

Taas kerran gallupit ovat saaneet tavallistakin kovemman otteen puolueista ja julkisesta keskustelusta. Vaalithan on oikeasti jo käyty, vain viimeiset eduskuntapaikat ovat jakamatta. Kanveesista messiaan asemaan nousseen keskustan mahdollisuksiin uskotaan taas kerran.

Apollonkadulla tuskailaan, että puheenjohtaja **Juha Sipilä** on nostettu seuraavaksi pääministeriksi, vaikka yhtään ääntä ei ole annettu. Näin tapahtuu vain Suomessa. Kansa varmaan ajattelee jo, että Sipilällä on uudet ministeritkin valittuna.

Keskustan jaloissa pyörii nyt politiikan puudeleita. Jokainen puolue haluaa saada osansa seuraavassa hallituksessa. Ennakkosuosikkia ei kovin herkästi haluta parjata vaalien alla. Mukavampaa on olla kyljessä kuin vieressä räksyttämässä.

Vaalien jälkeen sanoista ja teoista ystävät muistetaan – tai ainakin niin toivotaan. Miten on, onko altavastaajilla **Alexander Stubbilla** (kok.), **Antti Rinteellä** (sd.) tai **Timo Soinilla** (ps.) kanttia haastaa Sipilää viime metreillä?

Omituista on, jos Sipilän suopea kohtelu jatkuu, kun vaalien loppusuoran televisiotentit koittavat.

Pääministerille jäi trauma

Kuluva viikko osoitti, että vaalikeskusteluissa vanhat hallituskumppanit ottavat vielä rankasti yhteen. Pääministerin ja kokoomuksen hermoilu tulee näkyvästi esiin. Stubb näytti keski-viikkona, että omaa hallitusporukkaa voi haukkua julkisesti – huolimatta kaikista yhteisistä päätöksistä.

Stubb kertoi kansainväliselle lehdelle (FT 8.4.), että koko hallituskausi on ollut traumaattinen kokemus. Kokoomus on ollut vasemmiston kahleissa, hän kuvasi tilannetta. Stubb avautui samasta temasta myös MT:n haastattelussa. Hän suomi hallituksen puukottajia, joita ei kuitenkaan suostunut nimeämään.

Pääministerin tuskailua kummasteltiin syystäkin hallituskumppanien kesken. Rinne antoi takaisin samalla mitalla (Demokraatti 8.4.) ja moitti Stubbin kykyä ratkaista ongelmia.

Politiikan penkkiurheilijan kannattaa olla ensi viikolla television ääressä.

Ei vaaleja ilman Heinäluomaa

Eduskuntavaalien alla tulee aina hetki, jolloin SDP:n poliitikko, nykyinen eduskunnan puhemies **Eero Heinäluoma** antaa demarivaelle äänestysignaalin puolueen pää-äänenkannattajassa.

Heinäluoma muistetaan hyvin vuoden 2006 lausunnoista presidentinvaalien alla (Demari 26.1.2006). Hän pelotteli tuolloin porvareiyhteistyön vaaroista, ja miten kansa on jaettu vuoihin ja lampaisiin.

Puhemies laskee jo, että nykyisten valtapuolueiden peli on kärkipaikan osalta pelattu. Viime viikolla Heinäluoma päätteli (Demokraatti 2.4.), että vaalien kakkonen tulee automaattisesti hallitukseen, koska keskusta on valmis yhteistyöhön molempien kakkosehdokkaiden eli SDP:n ja kokoomuksen kanssa.

Puolueväen on näin päätettävä itse, haluaako se porvari-hallituksen vai punamullan.

”Äänestäkää demareita”, kuului puhemiehen viesti rivien välillä.

Toisaalta neljä vuotta puhemiehenä viihtyneelle Heinäluomalle voisi kelvatakin toinen sija. Tuolla tuloksella Heinäluoma voi jatkaa eduskunnan puhemiehenä seuraavan vaalikauden.

Seuraavat kolme vuotta puhemiehen tuolilla olisi hyvin aikaa pohtia 2018 järjestettävien presidentinvaalien kuvioita. Tänäkin julkaistu MT:n luottamuspuntari osoitti, että demari-porukassa puhemiehellä riittää luottamusta kansan parissa. Sentään eduskunnan puhemiehistä viisi on noussut presidentin virkaan.

Perussuomalainen yllättää

Yllättävästä vaalitempauksesta palkitaan perussuomalaisten kansanedustaja ja ehdokas **Mika Raatikainen**. Hän hoksasi, tai pikemmin uskalsi kutsua ruotsalaisen taiteilijan **Lars Vilksin** vierailulle Suomeen. Hän osallistuu Helsingissä keskustelutilaisuuteen sananvapaudesta, jonka järjestää poliisi-kansanedustaja Raatikainen.

Vilks tunnetaan Muhammed-piirroksista, joissa hän kuvasi profeettaa koiraksi. Piirrosten vuoksi Vilks on ollut jatkuvasa vartioinnissa, ja häntä on yritetty myös tappaa.

Vierailulla on valtava media-arvo. Kummallista tietysti on, että juuri perussuomalainen ehti ensin Vilksin puheille ennen kaikkia muita. Vielä vaalikauden alussa puolueen kulttuuripoliittinen ohjelma pyllisti kirjaimellisesti Suomen taideväelle. Persut ärsyivät esittämällä nykytaiteen tukien kaatamista. Nyt on toinen ääni kellossa.

Tilaisuuteen pääse vain runsaat sata kuulijaa. Luultavasti, että Raatikainen varaa valtaosan tuoleista toimittajille, jos hänellä on vähääkään vaalisilmää.

JANNE IMPIÖ

MT 50 VUOTTA SITTEN - LA 10.4.

Viljavuusviikkoa vietettiin 50 vuotta sitten MT:nkin piirroksessa.

Suu- ja sorkkatautia jälleen Tanskassa

Suu- ja sorkkatautia on nyt lähinnä maattamme Tanskassa. Siellä on maalisi- ja huhtikuun vaihteessa ilmaantunut kaksi tautitapausta sioissa. Tätä ennen oli viimeksi syksyllä Tanskassa yksi suu- ja sorkkatautitapaus. Taudin varalta on maassamme aina varmuusvarasto rokotetta. Eläinten terveytilanne on maassamme tällä hetkellä varsin hyvä. Nautakarjalla tosin on tähän vuodenaikaan paljon poikimiseen ja maidontuotantoon liittyviä rasitustauteja, mutta tarttuvilta taudeilta on säästyty, kertoi eläinlääkintöneuvos Klaus Tapani maatalousministeriöstä. Nautakarjan puutostautien aiheuttajana ovat osaltaan häiriöt kivennäisruokinnassa. Tautien torjunnassa on parhaana keinona oikea ruokinta, jossa huomioidaan kivennäiset ja vitamiinit. Siipikarjassa, sioissa ja hevosissa ei ole ollut mainittavia tautieja.

Maisa Juntunen ja Tuomas Laitinen asuvat Ollinahan vanhalla sukutilalla kahden alle kouluikäisen lapsensa kanssa. Kangasniemen Koittilassa on toimiva kyläkoulu, ja pariskunta on tyytyväinen maaseutukunnan palveluihin.

Viestintätoimisto Helsingissä vaihtui maataloustöihin sukutilalla

Kiinnostus ruuan alkuperään sekä sujuvampi lapsiperheen arki houkuttelivat Tuomas Laitisen puolisoineen muuttamaan Helsingistä Kangasniemen sivukylälle.

KANGASNIEMI (MT)

Vielä pari vuotta sitten **Tuomas Laitisen** elämä oli rakennettu pääkaupunkiseudulle. Hän asui Helsingin Oulunkylässä avovaimonsa **Maisa Juntusen** kanssa.

Laitinen työskenteli osakkaana pienessä digitaalisen viestinnän toimistossa viisi vuotta, mutta ajatus ammatinvaihdoksesta virisi hiljalleen.

”Vuosien saatossa kilpailu alalla oli kiristynyt. Ilmaantui suuria toimijoita, joita vastaan pienen toimiston oli hankala taistella. Alkoi tuntua siltä, että välillä voisi tehdä jotain muutakin”, Laitinen kertoo.

Vielä merkittävämpi syytä elämänmuutokselle oli perheenlisäys. ”Pääkaupunkiseutu ei soveltunut lapsiperheen arkeen. Tehtiin jatkuvasti pitkää työpäivää, jonka päälle lapsen hoidosta hakemiseen kului päivittäin hirveästi aikaa junassa tai bussissa istuessa.”

Etätyöstä kipinä ammatinvaihdokseen

Pariskunta alkoi keväällä 2012 työskennellä osa-aikaisesti Kangasniemen Koittilassa sijaitsevalla, Laitisen suvulle kuuluvalla Ollinahan tilalla.

Etäytyksien varassa osan töistä saattoi tehdä maalta käsin.

”Se alkoi osa-aikaisena työntekona, mutta jo seuraavana syksynä päätös alkaa opiskella maataloutta ja vaihtaa alaa oli kypsytynyt. Päätimme muuttaa kokonaan asumaan Kangasniemelle”, Tuomas Laitinen kertoo.

Laitinen ja Juntunen suorittivat kaksivuotisen maatalouden ammattitutkinnon aikuiskoulutuksessa Muuruveden ammattioppilaitoksessa.

Valmistumisen jälkeen he pääsivät tarttumaan maatilan töihin Ollinahan 20 lypsylehmän luomutilalla.

”Sukupolvenvaihdos saatiin ajoitettua hyvään väliin, kun vanhempani jäivät luopumistuella vuodenvaihteessa 2014. Meille avautui konkreettinen sauma muuttaa tähän ja irtautua Helsingistä”, Laitinen kertoo.

”Se oli sellainen nyt tai ei koskaan -hetki. Olisin varmasti miettinyt loppuelämäni, että olisiko sittenkin pitänyt, jos olisin jättänyt lähtemättä. Ratkaisu oli oikea.”

Koittilan kylässä sijaitseva maatala on ollut Laitisten suvulla jo 400 vuotta.

”Tietenkin oli iloinen asia suvussa, että tilalle löytyi jatkaa näin sujuvasti.”

Työtaakka sama kuin aiemmassa ammatissa

Laitinen muutti kotitalaltaan pois 16-vuotiaana ja palasi kotimaisemiinsa luomuviljelijänä ja lypsykarjatilalla isäntänä.

”Ratkaisu tuntuu tosi luontevalta, vaikka paluuta kotitalalle en koskaan nuoruudessa suunnitellutkaan. Lypsykarjan pito on sitovaa työtä, ja päivät alkavat aamukuudelta. Toisaalta työtaakka on tuntimäärällisesti sama kuin aiemmassa työssä viestintätoimistossa”, Laitinen puntaroi.

”Merkittävä ero on kuitenkin siinä, että nykyisessä työssäni ja muutoinkin elämässä on enemmän joustavuutta. Voin rytmittää töitä enemmän oman mieleni mukaan ja viettää aikaa lasten kanssa.”

Kaupunkimaisessa ympäristössä koko aiemman elämänsä asunut Maisa Juntunen totuttelee nyt ensi kertaa elämään maaseudulla.

”Paljonhan tämä on kaikenlaista ajatusta herättänyt, kun kyseessä on niin totaalinen elämämuutos. Silti ei ole tullut sellaista oloa, että kaipaaisin entiseen. On mahtavaa, että pääsee elämään erilaisia vaihteita.”

Kiinnostus luomuun ja ruuan alkuperään

Ollinahan tilan peltöjä viljellään luonnonmukaisesti. Myös lypsykarja halutaisiin siirtää luomuun, jos meijerin kanssa saataisiin sopimus.

”Olemme sitoutuneet jatkamaan tilanpitoa hamaan tulevaisuuteen. Rakennutamme seuraavaksi kokonaan uuden navetan ja laajennamme tuotantoa. Lehmämäärä ainakin kaksinkertaistetaan, ja samalla lisäämme automaatiota”, Laitinen kertoo.

Pariskuntaa yhdistää syvä-

linen kiinnostus maanviljelyyn sekä ruuan alkuperään.

”Toivon, että perheeseen yksiköt voisivat pärjätä jatkossakin ja että kotimainen luomu kehittyisi eteenpäin. Teemme jatkossakin kaikki investoinnit niin, että ne täyttävät luomunormit.”

Ruuan alkuperämerkintöjä pitäisi Laitisen mielestä ehdottomasti lisätä.

”Oma kaveripiirini asuu paljolti kaupungeissa. Haluan tuoda läpinäkyvyyttä ruuantuotantoon viljelijältä kuluttajalle.” Hän kokee, että viestintätaustasta voi olla tässä runsaasti

hyötyä. ”Kun eläinoikeusjärjestöt viestivät hyvin paljon maatalouden tilasta, pitäisi viljelijöiden saada läpi oma vastauksensa. Se on tehtävä ihmisten kasvoilla eikä vain MTK:n tiedotteella.”

Viljelijä tarvitsee talikkoa ja exceliä

Talousosaaminen korostuu 2010-luvun maatalousyrittäjyydessä.

”Jolle excel olisi itselleni tuttu työväline, asiat olisivat huomattavasti hankalampia kuin ne ovat nyt”, Laitinen lohkaisee.

KUKA?

Tuomas Laitinen

Ikä: 34 vuotta
Koulutus: Taiteen maisteri (Taideteollinen korkeakoulu, Medialaboratorio), Maaseutuyrittäjä (Savon ammatti- ja aikuisopisto)
Perhe: avovaimo, kaksi lasta (5 v. ja 1 v.)
Harrastukset: puutarhanhoito, vanhan maalaistalon remontointi, kylätoiminta

AMMATINVAIHTAJAT

Juttusarja kertoo uuteen ammattiin loikanneista, heidän unelmistaan ja niiden toteutumisesta.

Elämä Helsingissä vaihtui luomuviljelijän arkeen Kangasniemellä.

Toisaalta työ on fyysistä, mistä ammatinvaihtaja pitää.

”Maataloustyö rassaa hyvällä tavalla kroppaa.”

Ollinahan tila tekee suurimman osan konehankinnoistaan yhteistyössä muiden lähiseudun maatilojen kanssa.

”Nykyaikana maatalous on todella monipuolista työtä, jossa vaaditaan monenlaista osaamista ja myös toimivaa yhteistyötä. Olen ollut jopa vähän yllättynyt työn moninaisuudesta, mutta otan sen myönteisenä haasteena”, mies summaa.

JUKKA KOIVULA